

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 9So/82/2017
Identifikačné číslo spisu: 7015201216
Dátum vydania rozhodnutia: 03.07.2018
Meno a priezvisko: Mgr. Viliam Pohančeník
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:7015201216.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky: W. W., nar. XX.XX.XXXX, W. XX, N., proti odporkyni: Sociálna poisťovňa, ústredie, Ul. 29. augusta 8, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 01.06.2015, o invalidnom dôchodku, o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 1Sd/61/2015-123 zo dňa 09.06.2017, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 1Sd/61/2015-123 zo dňa 09.06.2017 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a d'alsie konanie.

Odôvodnenie

Krajský súd v Košiciach rozsudkom č. k. 1Sd/61/2015-123 zo dňa 09.06.2017 potvrdil rozhodnutie odporkyne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 01.06.2015 (ďalej aj len „napadnuté rozhodnutie odporkyne“), ktorým odporkyňa podľa § 70 a § 71 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej aj len „zákon č. 461/2003 Z. z.“) zamietla žiadosť navrhovateľky zo dňa 06.05.2015 o invalidný dôchodok s odôvodnením, že podľa posudku posudkového lekára sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, pobočky Košice zo dňa 06.05.2015 nie je invalidná, lebo pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav nemá pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou. Účastníkom nepriznal právo na náhradu trov konania.

V odôvodnení rozsudku krajský súd poukázal na to, že na základe opravného prostriedku navrhovateľky bol jej zdravotný stav znovu posúdený posudkovým lekárom sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, pobočky Košice dňa 14.08.2015, ktorý zotrval na záveroch svojho posudku zo dňa 06.05.2015. Posudkový lekár sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, ústredia vypracoval dňa 22.10.2015 posudok, v ktorom určil za rozhodujúce zdravotné postihnutie navrhovateľky zhodne s posudkom zo dňa 06.05.2015 chorobu podporného a pohybového aparátu v zmysle kapitoly XV, oddiel E, položka 3, písmeno b/ prílohy č. 4 k zákonu č. 461/2003 Z. z., kde je percentuálne rozpätie miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 20 % až 35 % a stanovil jej mieru poklesu 35 %. Postihnutie vyplývajúce z ostatných chorobných zmien označil za posudkovo menej významné a neodôvodňujúce u

navrhovateľky vyššie percento miery poklesu. Pretože navrhovateľka na pojednávaní krajského súdu dňa 07.10.2016 predložila novšie odborné výsledky lekárskeho vyšetrení, bol dňa 05.05.2017 vypracovaný odborný posudok o jej zdravotnom stave. Za rozhodujúce zdravotné postihnutie boli naďalej stanovené chronické recidivujúce bolesti bez známkov koreňového poškodenia, ktoré sú zaradené do kapitoly XV, oddiel E, položka 3, písmeno b/ prílohy č. 4 k zákonu č. 461/2003 Z. z. a navrhovateľke bola určená miera poklesu 35 %. Krajský súd na základe zisteného skutkového stavu o jej zdravotnom stave po vykonanom dokazovaní v správnom konaní ako aj v súdnom konaní, po podaní opravného prostriedku navrhovateľkou a po jej vypočutí, vychádzajúc najmä z vlastného posudkového záveru kontrolného posudku posudkového lekára Sociálnej poisťovne, ústredia zo dňa 22.10.2015, ako aj doplnacieho kontrolného posudku zo dňa 05.05.2017, ktoré sa zhodovali čo do posudkového záveru s posudkom posudkového lekára sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, pobočky Košice zo dňa 06.05.2015, dospel k záveru, že skutkové okolnosti týkajúce sa rozsahu zdravotného poškodenia navrhovateľky boli vyčerpávajúco ozrejmene. Jednoznačne z nich vyplynulo, že zistené poškodenie zdravia u navrhovateľky pre rozhodujúce zdravotné postihnutie, vyjadrené mierou poklesu 35 %, svedčí tomu, že napadnuté rozhodnutie odporkyne bolo vydané v súlade so zákonom. Pretože ani v súdnom konaní po zhodnotení navrhovateľkou predložených posledných výsledkov odborných lekárskeho vyšetrení nebolo u nej preukázané také zhoršenie zdravotného stavu, o akom sa navrhovateľka domnievala, ale naopak, tieto výsledky odborných lekárskeho vyšetrení konštatovali rovnaký zdravotný stav, ktorý bol zhodný so zdravotným stavom zisteným dňa 06.05.2015 posudkom posudkového lekára sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, pobočky Košice a opačné tvrdenie o zhoršení zdravotného stavu najmä od roku 2016 nebolo preukázané. Vzhľadom na uvedené závery lekárskeho posudkov vrátane doplnacieho posudku posudkového lekára sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, ústredia zo dňa 05.05.2017, ktoré boli vo svojich záveroch zhodné, krajský súd nepovažoval za potrebné vykonať dokazovanie výsluchom svedkov, ktorých navrhla na pojednávaní vypočúť navrhovateľka, pretože títo svedkovia by nemohli zmeniť hodnotenie jej zdravotného stavu zákonom určeným posudkovým lekárom v zmysle § 153 ods. 5 a 6 zákona č. 461/2003 Z. z.. Pre úplnosť uviedol, že navrhovateľke v prípade podstatného zhoršenia zdravotného stavu nebude nič brániť v budúcnosti požiadať odporkyňu o invalidný dôchodok na základe nových aktuálnych výsledkov odborných lekárskeho vyšetrení.

Proti rozsudku krajského súdu podala navrhovateľka v zákonnej lehote odvolanie navrhujúc, aby odvolací súd zrušil rozsudok krajského súdu. Namietala zaujatosť odporkyne voči jej osobe z dôvodu, že už na prvom posudzovaní dňa 06.05.2015 jej bolo zrejmé, že pani doktorka, ktorá posudzovala jej zdravotný stav dlhšie ako ostatných pacientov, všetky jej choroby vyvrátila tým, že je obézna, že by sa mala dať operovať, mala by schudnúť a bude zdravá. Obvodná lekárka MUDr. H. jej dala papier, ktorý mala predložiť odporkyňi, že jej zdravotný stav sa nezlepšuje ani po dlhodobej práceneschopnosti, t. j. od 17.10.2011 do 19.04.2013. Ukončenie práceneschopnosti bolo podľa navrhovateľky manipulované, pričom na poslednom pojednávaní pred krajským súdom dňa 09.06.2014 navrhla predvolať svedkov. Pri ďalšom posudzovaní na druhom stupni ju posudzoval MUDr. N., ktorý jej zdravotný stav neprešetroval, radil jej, ako schudnúť a do papierov jej napísal, že je tučná (nenapísal odborný výraz), radil jej schudnúť a jesť kuracie mäso. Jeho posudzovanie trvalo dlho, ale bolo skôr vysmievaním sa jej osobe, a to z dôvodu, že jeho manželka manipulovala s navrhovateľkou ohľadom dĺžky práceneschopnosti, ukončenia pracovného pomeru. Posudzovanie MUDr. N. bol skôr kabaret. Navrhovateľka zároveň žiadala predvolať MUDr. N., nakoľko sa jeho manželka pracujúca na Sociálnej poisťovni vyjadrila, že keď jej neschválila invalidný dôchodok lekárka predtým, ani on to nemohol inak posúdiť. V tejto súvislosti položila otázku, na čo ju posudzoval. Na záver uviedla, že ako slabšia strana nemala možnosť zvoliť si právneho zástupcu, pričom na poslednom pojednávaní uviedla, že žiada o právneho zástupcu.

Navrhovateľka v doplnení odvolania navrhla, aby odvolací súd zamietol rozsudok krajského súdu a predvolal všetkých lekárov, ktorí ju posudzovali, na vypočutie, nakoľko v posudkoch sú nezrovnalosti. Ďalej požiadala krajský súd o predĺženie lehoty na podanie odvolania o 60 dní z dôvodu dovolenky, zdravotných problémov a tiež preto, že má maloletú dcéru. V prípade nemožnosti vyhovieť jej žiadosti požiadala krajský súd o porozumenie, že píše ručne. Namietala, že lekárske posudky zo dňa 06.05.2015, 22.10.2015, 05.05.2017 a posudok uvedený v rozsudku krajského súdu sa nezhodujú. Lekárske nálezy sa neopakujú, ako tvrdila odporkyňa. Zdravotný stav navrhovateľky sa len zhoršuje a bol veľmi

komplikovaný už pred podaním návrhu na invaliditu - chronické choroby atď. Z dôvodu, že chodí po lekároch a je práceneschopná, bola prepustená z práce. Krajský súd sa nevyjadril, akú prácu môže vykonávať, keď nie je spôsobilá na žiadnu.

Odporkyňa vo vyjadrení k odvolaniu navrhla, aby odvolací súd potvrdil rozsudok krajského súdu z dôvodu jeho vecnej správnosti. Dôvody, ktoré uviedla navrhovateľka v odvolaní, nepovažovala za opodstatnené. Na posúdenie dlhodobo nepriaznivého zdravotného stavu a jeho následkov na schopnosť fyzickej osoby vykonávať zárobkovú činnosť sa vyžadujú odborné lekárske znalosti. Vo veciach sociálneho poistenia je dokazovanie zverené posudkovým lekárom, a to tak na účely správneho, ako aj súdneho konania. Navrhovateľka v odvolacom konaní neuviedla žiadne nové skutočnosti, ktoré by spochybňovali úplnosť, objektivitu a presvedčivosť posudkov posudkových lekárov sociálneho poistenia zadovážených v tomto konaní. Pochybnosti navrhovateľky o nesprávnom posúdení jej zdravotného stavu sú nedôvodné a vyvolané jej subjektívnym presvedčením, čo nezakladá dôvod na spochybenie správnosti skutkových zistení a záverov prijatých v správnom konaní. Skutkové okolnosti týkajúce sa rozsahu zdravotného poškodenia navrhovateľky boli ozrejmené príslušnými posudkovými lekármi sociálneho poistenia, sú úplné, dostatočne podložené odbornými vyšetreniami a nálezmi, ako aj zdravotnou dokumentáciou, sú bez nejasností a vnútorných rozporov a vo svojich záveroch sa zhodujú. Nebol preto daný dôvod na ďalšie dokazovanie. Navrhovateľka v konaní nepreukázala, že by jej zdravotný stav bol zhoršený v rozsahu odôvodňujúcom určenie vyššej miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť, preto jej nárok na invalidný dôchodok nevznikol.

Dňom 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej aj len „SSP“). V zmysle § 491 ods. 1 SSP, ak nie je ďalej ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj len „OSP“) pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

Podľa § 492 ods. 1 SSP, konania podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok a konanie mu predchádzajúce bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 OSP a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľky je potrebné vyhovieť.

Podmienkou vzniku nároku na invalidný dôchodok podľa § 70 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. je invalidita poistenca. Za invalidného poistenca sa v zmysle § 71 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. považuje poistenc, ktorý má pre dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou.

Dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav je taký zdravotný stav, ktorý spôsobuje pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť a ktorý má podľa poznatkov lekárskej vedy trvať dlhšie ako jeden rok. Pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa posudzuje porovnaním telesnej schopnosti, duševnej schopnosti a zmyslovej schopnosti poistenca s dlhodobo nepriaznivým zdravotným stavom a telesnej schopnosti, duševnej schopnosti a zmyslovej schopnosti zdravej fyzickej osoby. Miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť je uvedená v prílohe č. 4, určuje sa v percentách podľa druhu zdravotného postihnutia, ktoré je rozhodujúcou príčinou dlhodobo nepriaznivého zdravotného stavu, a so zreteľom na závažnosť ostatných zdravotných postihnutí. Mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť určenú podľa odseku 6 možno zvýšiť najviac o 10 %, ak závažnosť ostatných zdravotných postihnutí ovplyvňuje pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť. Obdobne to platí, ak pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť je dôsledkom viacerých zdravotných postihnutí podmieňujúcich dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav (§ 71 ods. 2, 3, 5, 6 a 8 zákona č. 461/2003 Z. z.).

Z uvedeného vyplýva, že pre uznanie invalidity sa vyžaduje nielen dlhodobosť nepriaznivého zdravotného stavu, ale súčasne musí ísť o taký nepriaznivý zdravotný stav, ktorý dlhodobo podľa poznatkov

lekárskej vedy spôsobuje trvalý pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v miere nad 40 %.

Z dávkového spisu vyplýva, že podkladom pre posúdenie zdravotného stavu navrhovateľky a určenie miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť bol lekársky posudok posudkového lekára sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, pobočky Košice zo dňa 06.05.2015, ktorý dospel k záveru, že navrhovateľka nie je invalidná, nakoľko má 35 % mieru poklesu. Z uvedeného dôvodu bola napadnutým rozhodnutím odporkyne zamietnutá jej žiadosť o invalidný dôchodok. Proti tomuto rozhodnutiu podala navrhovateľka odvolanie, na čo bol jej zdravotný stav opätovne posúdený posudkovým lekárom sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, pobočky Košice dňa 14.08.2015 a posudkovým lekárom sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, ústredie zo dňa 22.10.2015, 14.09.2016 a 05.05.2017.

Posudkoví lekári sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, pobočky Košice a ústredia zhodne dospeli k záveru, že rozhodujúcim zdravotným postihnutím navrhovateľky sú podľa doložených lekárskych nálezov „Choroby pohybového a podporného aparátu“. Takémuto postihnutiu zodpovedá rozpätie 20 % až 35 % miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť podľa kapitoly XV, oddiel E, položky 3, písmeno b/ prílohy č. 4 k zákonu č. 461/2003 Z. z., pričom navrhovateľke bola určená maximálna 35 % miera poklesu tejto schopnosti.

Skôr, ako odvolací súd pristúpil k posúdeniu námietok navrhovateľky týkajúcich sa zamietnutia jej žiadosti o invalidný dôchodok, považoval za potrebné vysporiadať sa s jej námietkou uvedenou v odvolaní proti rozsudku krajského súdu, že ako slabšia strana nemala možnosť zvoliť si právneho zástupcu, pričom na poslednom pojednávaní dňa 09.06.2017 uviedla, že žiada o právneho zástupcu.

Právo byť v konaní pred súdom zastúpený advokátom je garantované Ústavou Slovenskej republiky ako súčasť práva na súdnu a inú ochranu (čl. 47 ods. 2 Ústavy SR). Toto právo sa realizuje buď tým, že si účastník konania zvolí advokáta, ktorého poverí zastupovaním v konaní, alebo má možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci podľa osobitného predpisu. Súd je však povinný umožniť účastníkovi realizáciu tohto práva, napríklad poučením podľa § 5 OSP či poskytnutím primeranej lehoty na zvolenie si právneho zástupcu (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo/93/2009 zo dňa 29.07.2010).

Súdy poskytujú pri plnení svojich úloh účastníkom v občianskom súdnom konaní poučenia o ich procesných právach a povinnostiach. Túto povinnosť súdy nemajú, ak je účastník v občianskom súdnom konaní zastúpený advokátom (§ 5 ods. 1 a 2 OSP). Poučovacia povinnosť sa týka najmä tých procesných práv a povinností, ktorých využitie (realizácia) alebo splnenie (rešpektovanie) má základný význam pre kvalitu zabezpečenia a realizácie základného práva na súdnu ochranu.

Nakoľko zo spisu krajského súdu vyplýva, že navrhovateľka nebola zastúpená advokátom, pričom na pojednávaní dňa 09.06.2017 uviedla, že „... budem si žiadať právniku po vypočutí svedkov...“, mal ju krajský súd poučiť o jej procesných právach, a to predovšetkým o práve zvoliť si právneho zástupcu.

Odvolací súd vykonal šetrenie za účelom zistenia, či bola navrhovateľka krajským súdom poučená o práve zvoliť si právneho zástupcu aspoň na pojednávaní dňa 09.06.2017, kde uviedla, že „si bude žiadať o právniku“. Odvolací súd si vyžiadal zvukový záznam z pojednávania, z ktorého zistil, že krajský súd úplne opomenul splniť si svoju poučovaciu povinnosť.

Toto opomenutie viedlo k porušeniu práva navrhovateľky riadne konať pred súdom. Vo všeobecnosti pod odňatím možnosti konať pred súdom treba rozumieť taký postup súdu, ktorým sa účastníkovi občianskeho súdneho konania znemožní realizácia tých práv, ktoré mu procesné predpisy priznávajú za účelom zabezpečenia spravodlivej ochrany práv a právom chránených záujmov. O vadu, ktorá je z hľadiska § 237 písm. f) OSP významná, ide najmä vtedy, ak súd v konaní postupoval v rozpore so zákonom a týmto postupom vylúčil účastníka konania z realizácie jeho procesných práv priznaných mu právnym poriadkom. Takýmto procesným právom účastníka je napr. právo na doplnenie alebo opravu nesprávneho, neúplného alebo nezrozumiteľného podania, právo zúčastniť sa pojednávania, robiť prednesy, navrhovať dôkazy, vyjadrovať sa k vykonaným dôkazom, vykonávať svoje práva a povinnosti

prostredníctvom zvoleného zástupcu a pod. (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/11/2013 zo dňa 26.03.2013).

Podľa názoru odvolacieho súdu rozsudok krajského súdu nemožno považovať za spravodlivý a súladný so zákonom, keďže bol vydaný bez toho, aby bola navrhovateľka poučená o jej procesných právach.

„Cieľom poučovacej povinnosti súdu je viesť žalobcu (navrhovateľa) k tomu, aby ním vykonané procesné úkony mohli vyvolať zamýšľané účinky.“ (nález Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 192/2015 zo dňa 07.10.2015).

Ak by si súd splnil svoju poučovaciu povinnosť podľa § 5 OSP, navrhovateľka si mohla zvoliť právneho zástupcu, prípadne sa mohla obrátiť so žiadosťou o zastupovanie na Centrum právnej pomoci a účinne brániť svoje práva. V tejto súvislosti je potrebné poukázať na právny názor ústavného súdu vyslovený v náleze sp. zn. I. ÚS 192/2015 zo dňa 07.10.2015, že: „Je totiž povinnosťou všeobecného súdu neuplatňovať pozitivistický prístup nad podstatu práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru, ale hľadať (v medziach zákona) individuálnu spravodlivosť. Všeobecná poučovacia povinnosť súdov nie je len všeobecným princípom, ktorý by sa uplatnil iba v prípadoch, keď s tým výslovne Občiansky súdny poriadok počítá, ale je aplikovateľná po celú dobu konania.“

V konaniach podľa piatej časti tretej hlavy OSP musia sudy rešpektovať, že „... veci sociálneho zabezpečenia, aj veci sociálneho poistenia sa dotýkajú často handicapovaných účastníkov, ktorí pre nedostatok svojich znalostí alebo pre svoj fyzický, mentálny alebo psychický status nemôžu vždy riadnym spôsobom brániť svoje práva, čo má spojitosť aj s právnou úpravou, ktorá vychádza zo zásady, že úkony účastníkov treba posudzovať podľa ich obsahu a ktorá tiež nevyžaduje v uvedených veciach povinné právne zastúpenie.“ (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Sdo/21/2005 zo dňa 30.05.2006 uverejnený v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR 6/2006).

Vzhľadom na to, že ide o sociálnu vec, kde sa povinné zastúpenie nevyžaduje, je potrebné, aby súd venoval zvýšenú pozornosť splneniu si poučovacej povinnosti voči osobám uplatňujúcim si v takomto druhu konaní svoje nároky.

Z uvedeného je zrejmé, že krajský súd navrhovateľke fakticky znemožnil zvoliť si vo veci advokáta alebo potrebu právneho zastúpenia riešiť cestou Centra právnej pomoci. Týmto svojím postupom zaťažil konanie vadou spočívajúcou v odňatí možnosti konať pred súdom (§ 237 písm. f/ OSP).

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto musel napadnutý rozsudok podľa § 221 ods. 1 písm. f/ OSP v spojení s § 250i ods. 2 OSP a s § 250ja ods. 3 vetou druhou OSP zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie (§ 221 ods. 2 OSP).

V súvislosti s navrhovateľkou doručenými lekáorskými správami v priebehu súdneho konania odvolací súd dodáva, že v konaní o preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia odporkyne podľa tretej hlavy piatej časti OSP súd v zásade preskúmava zákonnosť tohto rozhodnutia vo vzťahu k skutkovému stavu, ktorý existoval ku dňu vydania napadnutého rozhodnutia odporkyne, teda ku dňu 01.06.2015 (§ 250i ods. 1 v spojení s § 250i ods. 2 OSP), hoci zákon nevyklučuje možnosť, aby odporkyňa na základe ďalších dôkazov prehodnotila svoje rozhodnutie; takáto možnosť však nie je bez ďalšieho dôvodom na opakované posúdenie zdravotného stavu v prípade predkladania novších a novších lekáorských nálezov a dôvodom na zrušenie napadnutého rozhodnutia odporkyne, ktoré v čase jeho vydania na základe riadneho zistenia skutočného stavu zodpovedalo zákonu. Odvolací súd považuje za potrebné dodať, že navrhovateľka má v prípade zhoršenia zdravotného stavu možnosť kedykoľvek znovu požiadať o invalidný dôchodok prostredníctvom príslušnej pobočky Sociálnej poisťovne.

V ďalšom konaní krajský súd riadne poučí navrhovateľku o jej procesných právach a povinnostiach a následne vo veci rozhodne znovu. V novom rozhodnutí rozhodne aj o náhrade trov konania, vrátane trov konania odvolacieho (§ 224 ods. 3 OSP).

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu n i e j e prípustný opravný prostriedok.